శ్రీరమణ

శేషుకి పదేళ్ల క్రితం పదిహేడేళ్లు అప్పుడే కొత్తగా కాలేజీలో చేరాడు. ఇప్పుడు భిలాయ్‌లో ఇంజనీరింగ్ సూపర్‌వైజరుగా పని చేస్తున్నాడు...... నెలకు మూడొందలలోపు జీతం అందుకుంటున్నాడు. పారిశ్రామికంగా ఎదుగుతున్న భారత దేశ పురోభివృద్ధి క్రింద వెతికి చూస్తే—దాని పునాదుల్లో చిక్కగానైనా శేషు స్వేద బిందువులు కన్పించక మానవు. క్వార్టర్స్‌లో ఉన్నప్పుడు సిగరెట్ కాలుస్తూ, పరుపు మీద పడుకుని, స్విచ్ ఆన్ చేసుకొనే ఓపికలేక—ఆగిపోయిన సీలింగ్ ఫేన్ వైపు — ఆలోచిస్తూ, తదేకంగా చూస్తూ ఉంటాడు........అది అతని అలవాటు..........

పరమార్థం లేకుండా, అర్థం కాకుండా కళ్ల ముందే సాగి మాయమయ్యే పొగ. సాయంత్రం ఆకాశంమీద అక్షర మాలల్ని చిత్రించే పక్షుల ప్రయాణం. చీకటి వేళ దడగా వెలిగే నక్షత్రాల గుండెల పీడలు. చాలా సంవత్సరాలుగా అతనికి రోజూ కన్పించే దృశ్య కావ్యాలు.

అతనికి తెలియంది, కన్పించని విధి—ఆ విధి చుట్టూ గూడు కట్టుకుని వ్యాపించిన దేవుడు. మరీ అర్థంకానిది, చెయ్యని నేరాలకి ఆయన మనుష్యుల్ని ఎందుకు శిక్షిస్తాడనేదే........

"సదా కన్నీరు కార్చే మనుష్యుల్ని సృష్టిచేసి—వారి కన్నీటికి కారణం తనేనని సిగ్గుపడ్డం కూడా చేతకాని దేవుడు" అని ఎన్నో సార్లు తనలో అనుకున్నాడు........చాలా మందితో అన్నాడు కూడా.

చిన్నప్పుడు చదువుకునే పాఠాల్లో కల్లా తనకి 'తోడేలూ — మేకపిల్లా' కథ ఎంతో బాగుండేది. ప్రతిసారీ అదే చదువుకునేవాడు.......ఊహాలోకాన్ని అనుకుంటే తన జీవితానికీ, మేకపిల్ల బ్రతుక్కూ పెద్ద తేడా ఒక్కటే. తను అందరితో బాధ చెప్పుకోనేందుకు — ఒక్కొక్కసారి స్వగతంగా నరకం అనుభవించడానికే మిగిలి ఉన్నాడు.......

అయితే తోడేలు ఎవరు..........రాధా, అమ్మా, లేక అన్నయ్యా. ఏమో.............రాధని తను ఎవరితో పోలుస్తాడు.

కాలేజీలో వేరే క్లాసులో చదువుతున్న ఓ అమ్మాయి పేరు రాధ అని—పైగా ఆ అమ్మాయే భానుమూర్తి మామయ్య కూతురనీ తెలిసినప్పుడు అతనిలో లేత ఆనందపు వేగం తెచ్చిన ఉరవడి చిన్నదే అయినా మరపురానిది..........సెలవులకు ఇంటికి వెళ్ళినప్పుడు తల్లితో చెబితే "రాధా లేదు, కాకరకాయా లేదు. వాళ్లకీ, మనకూ సంబంధాలు తెగిపోయాయి—పలకరించేవు. నాన్నగారికి తెలిస్తే చంపేస్తారు" అంది తప్ప కారణం చెప్పలేదు. తనూ ఎందుచేతనో అడగలేదు.

ఎప్పుడైనా నాన్నగారి కోపం గురించి ఆలోచిస్తూవుంటే, ఆలోచనల్లో రాధ జొరబడి, అసలు విషయం అడుక్కి పోతుంది. ఇంటి దగ్గర రాధ గురించి ఏకాంతంలో ఆలోచించుకున్న శేషు, రాధతో మాట్లాడే అవకాశం పొందడానికి చాలా రోజులు..........కాదు నెలలు పట్టింది.......దానికి

కారణం అతనికి ఆ అమ్మాయి ఫలానా అని తెలిసినా రాధకు అతను తెలియక పోవడమే....... గుండెల్లో తిష్ఠ వేసుకుని కూర్చున్న రాధ ఛాయ—వామన రూపంగా ఎదిగి పోతూ వుంటే, బాంధవ్యంతో తను రాధ దగ్గరగా వెళ్ళకూడదని''—తల్లి భయ పెట్టిన మూలంగా నిర్ధారణ చేసుకున్నాడు శేషు.........

విద్యార్థి—చేస్తున్న లెక్క తేలిక తలపోటు తెప్పిస్తూంటే — ఆఖరికి ఆన్సర్ చూసి ఆ ప్రకారమే ప్రోబ్లమ్ సాల్వ్ చేసుకుంటాడు......... శేషు ఆ ప్రయత్నమే చేశాడు...........

* * *

కానీ, శేషు అనుకున్న ప్రకారం — అతనికి జీవిత గణితంలో ఎదురయిన మొదటి లెక్క, అటునుంచి చెయ్యడం సాగించినా ఫలితాన్ని ఇవ్వలేదు.

ఓరోజు శేషు, రాధను పలకరించాడు.

''నేను మీకు తెలుసా'' అని.

అతను కాలేజీలో ఫైనార్ట్స్ సెక్రటరీ మూలంగా ఓట్ల గురించి వచ్చినప్పటినుంచీ రాధకు గుర్తుగానే ఉన్నాడు. చాలాసార్లు అతని ఉపన్యాసాలు వింది.........అదే చెప్పింది నవ్వుతూ...

''కాదు........నా పేరు శేషు'' అన్నాడు చాలా ఆశగా— కొన్ని యుగాల క్రితంనుంచీ ప్రపంచ ప్రవేశం చెయ్యని ఆకాంక్షని ఒకేసారి వెదజల్లుతూ.

''మీ పేరు శేషు కాదనలేదే'' అని చిన్నగా నవ్వి, ''సారీ'' అంది. అలా ఎందుకందో ఆమెకీ తెలియదు........శేషు సరేసరి......అవుటాఫ్ సబ్జక్ట్ కొద్ది సేపు మాట్లాడి వెళ్ళిపోయాడు.

శేషు వెళ్ళిపోయాకా—ఆ మాటలూ—రూపం అవన్నీ పరిచయమైనట్టు—అవి గుర్తు చేసుకుంటూ ఉండిపోయింది రాధ........కొందరినిచూస్తే పూర్వం ఎక్కడో చూసినట్టు—ఆ మాటలు పూర్వం విన్నవే అన్నట్టూ అనిపిస్తుంది......రాధ కూడా అలాగే అనుకుని సరిపెట్టుకుంది ఆ క్షణానికి.

* * *

శేషు తనతో మాట్లాడాలని ప్రయత్నించడం తన గురించే ఆలోచిస్తున్న వాడిలా చూడ్డం అన్నీ రాధ కనిపెడుతూనే వుంది.........మెల్లగా వెనక్కి వెళ్ళి చూస్తే, శేషుని తన పక్కన నిలబెట్టి తల్చుకున్న రోజు 'అతను బావుంటాడు' అన్పిస్తోంది. తనకు తెలియకుండానే అతనిలో ప్రత్యేకతను మెదడు గుర్తు చేస్తుంది. రెండు వేల విద్యార్థుల మధ్య ఇన్ని రోజులుగా మెదలుతున్నా తను ఏ రోజూ నీగి పోలేదు.......తన చదువేదో తనది. అంతేగాని అల్లరిగా మాట్లాడిన వాళ్ళకి, చిలిపిగా చూసే వాళ్ళకి సమాధానం చెప్పాలని లేదు.......అనుకునేది......రెండు తరాల వెనక్కి వెళ్ళి చూస్తే చదువుకుంటున్న ఆడపిల్ల ఇంట్లో తనొక్కతే కన్పిస్తోంది..........బామ్మ ''దానికి చదువు వద్దని'' ఏడ్వడం—అమ్మ ''ఎందుకండీ దానికి చదువు'' అని మధ్యస్థంగా ఆగిపోవడం — శక్తి లేకపోయినా, తన ఇష్టాన్ని కాదనలేని తండ్రి ఔదార్యం ఇవన్నీ మర్చిపోయి తాత్కాలిక ఆకర్షణలో పడి బ్రతుకు రాద్ధాంత సిద్ధాంతం చేసుకోడం ఎవరికైనా ఇష్టమేమోగాని, తనకి భయం.

కానీ—ఏణ్ణర్థం ముందు చూసిన ఏ అబ్బాయి రూపం తనకు నచ్చడం—ఆ ఆకారం తన గుండెల్లో చోటు చేసుకుని ఈ రోజుకు దురాక్రమణ చెయ్యగలిగేటంత శక్తి సంపాదించుకుంది......శరీరంలో రోజూ 'కోల్డ్‌వార్' తెస్తోంది.........రెండేళ్ల చదువు కొద్ది నెలల్లో ముగుస్తుంది......కానీ ఈ పరిచయం ద్వారా కల్గిన అనుభవాలు చదువుకు మించిన సార్థకతను తీసుకు వెడితే—బ్రతుకు ఫలిస్తుంది.........తనకు తెలియకుండానే రెండు సార్లు అతనితో బీచ్‌కి వెళ్లింది......నిశ్చయానికి వచ్చిన—వస్తున్న మూలంగా ఆప్యాయంగా మాట్లాడగల్గింది. మొన్న........బీచ్‌కు తిరిగి వెళ్ళినప్పుడు తన ఉద్దేశ్యాన్ని చెప్పేసింది రాధ........లేక అతను చెప్పిన తర్వాత చెప్పిందో ఇప్పుడు గుర్తే లేదు ఆమెకు..........''మీ ఇంటికి వస్తా నన్నాడు'' శేషు. ఇంటర్ పరీక్షలయిపోయిన తరువాత రాధకు పెళ్ళి ప్రయత్నాలు జరుగుతాయనే అనుమానంతో...... భయం వేసినా రావద్దని అనలేక పోయింది రాధ.

ఓ రోజు మధ్యాహ్నం వదినతో చెప్పింది రాధ 'గెస్ట్'ని తీసుకు వస్తున్నాను మనింటికని.........ఆ మధ్యాహ్నం శేషు రానే వచ్చాడు..... ఆ అమ్మాయి అతన్ని అన్నయ్యకు, వదినకు పరిచయం చేస్తే వాళ్ళు తండ్రికి పరిచయం చేస్తున్నారు వాకిట్లో.........రాధ కాఫీ కలపడం కోసం వంటింట్లోకి పరుగెత్తింది—గుండె గదుల్లో సంగీత లహరి తార స్థాయిలో ప్రవహిస్తూంటే కాఫీ కప్పులు ప్లేటులో పెట్టి తీసుకు వస్తోంది రాధ.........ఆమె ముందు అడ్డుగా వున్నది తెర ఒక్కటే...........

''క్షమించండి...... ఈ విషయాలేం నాకు తెలియవు వస్తాను.''

''ఇంకెప్పుడూ రావద్దు'' తండ్రి కంఠం..... అడుగులు వీధి గుమ్మంలోకి వెడుతున్నాయి.

రాధకు ఆ క్షణంలో ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు. తను నిలబడ్డది భూమి మీదేనని—తనో మనిషిననీ మాత్రం మర్చిపోయింది........

రెండు జతల కళ్ళు తన ముందునుంచి వెడుతూ—తనని మనిషిని చూసినట్టుగా చూడకుండా గుర్తించి ఆ పరిసరాల్లో నిప్పులు గుమ్మరించాయి........తరువాత వదిన వచ్చింది......

''పద లోపలికి రాధా.''

తను చూసింది—వదిన వైపు. అంతే.

''అత నెవరో తెలుసా. విశాఖపట్టణం మీ ప్రకాశం మామయ్య చిన్న కొడుకు........రాజారావు తమ్ముడు'' ''ఛీ ఛీ — పాడుమేళం .... వెధవ చదువులు'' తండ్రి కంఠం సణుక్కుంటోంది.

''వదినా''

''రా చెప్తాను'' అంది వదిన లక్ష్మి.

భానుమూర్తిగారి పెద్దమ్మాయి సీత. ఆ అమ్మాయి పుట్టినప్పటి నుంచీ 'రాజారావు పెళ్ళాం' అని అందరూ అనుకున్నారు..........అన్నారు. ప్రకాశం గారు కూడా అప్పట్లో సీతను కొడుక్కి చేసుకుందుకు ఇష్టంగానే ఉండేవాడు. కానీ, సీత ఎదిగే నాటికి భానుమూర్తిగారి ఆస్తి హరించుకుపోవడం—ప్రకాశం హఠాత్తుగా ధనార్జనాపరుడవడం ఒకేసారి జరిగాయి........దాంతో ఆయన సీతను కోడల్ని చేసుకుందుకు మౌనంగానే తిరస్కరించాడు. అంతవరకూ సీతనే పెళ్ళాడతానన్న రాజారావు కూడా తల్లినీ, తండ్రినీ, వంకబెట్టి—యం. బి. చదివిస్తానన్న మావగారికి అల్లుడిగా మారిపోయాడు. ఆ తరువాత సీతకు పెళ్ళవడానికి ఐదేళ్ళు పట్టింది. తీరా పెళ్ళి చేసిన ఏడాదికి సీత—భర్త గుండె జబ్బుతో మరణిస్తే పుట్టింటికి వైధవ్యంతో తిరిగొచ్చింది.

ఒక్కొక్క తరుణంలో మనిషికి—కర్మ సిద్ధాంతం చేతకానితనం కప్పుకుందుకు — ఏవిధమైన ఆత్మవంచన చేసుకుని బ్రతకడానికి ఉపయోగిస్తూ ఉంటుంది.

కానీ, భానుమూర్తిగారు కర్మ సిద్ధాంతంతో కూతుర్ని—సంసారాన్ని—ఓదార్చినా ఈ ప్రళయానికి కారణం ప్రకాశంగారి కుటుంబమేనని మర్చిపోలేక పోయాడు........ఇంట్లో ఎవర్నీ మర్చిపోనివ్వలేదు.........అలా ఆ కుటుంబాలు రెండూ విడిపోయాయి. లక్ష్మి ఇవన్నీ చెప్పి, ఆఖరిగా అంది ...

''ఆలోచించుకో రాధా'' అని.

''వాళ్ల కుటుంబం మన కింత అన్యాయం చెయ్యకపోతే సీత బ్రతుకేకాదు. నా బ్రతుకూ బాగుండేది.........యం. ఏ. చదువుదామను కొనే వాణ్ణి..........సరిగ్గా సీత పెళ్ళితో నా చదు వాగి పోయింది'' అన్నయ్య అన్నాడు.

''పెద్ద బావ చేసిందానికి''.........రాధ అన బోయింది.

''తల్లికి పుట్టిన నలుగురూ సంగీత పాఠకులే'' అంది కోపంగా తల్లి.

''నాకు జరిగిన అన్యాయం ఏలాగూ తీరేది కాదు........ఆ రోజు మనల్ని తిరస్కరించి పోయిన వాళ్ళ...........నువ్వు మాత్రం ఓర్చుకో గలవా—నాన్నెంత బాధ పడతారో'' సీత అంది.

రాధకు చెప్పాలంటే ఇక మాటలు రాలేదు. లేచి గదిలోకి వెళ్ళిపోయింది......అందరూ భయంగా ఒకళ్ల నొకళ్లు చూసుకున్నారు.

* * *

వారం తరువాత కూడా రాధ శేషుకి పది మంది స్నేహితురాళ్ల మధ్య తప్ప కన్పించలేదు. మనకు అందదనుకున్న వస్తువుమీద మమకారం మరింత పెరుగుతుంది అందుకే శేషు రాధకు ఉత్తరం వ్రాశాడు.

నిజానికి రాధ ఎవరితోనూ చెప్పుకోలేక పోయింది గానీ, ఈ వారం రోజులూ నరకాన్నే అనుభవించింది ఉత్తరం చూడగానే వెర్రి నవ్వు వచ్చింది అతని మాట ప్రకారం బీచ్‌కు వెళ్ళింది జరిగిందంతా రాధ చెప్పాలనుకునే లోపునే చాలామటుకు అతనే చెప్పి, పైగా అన్నాడు.

''అయితే అన్నయ్య పొరబాటుచేస్తే—దానికి నేనేం చేస్తాను రాధా దీనికీ మన పెళ్ళికీ సంబంధమేమిటి.''

''ఉంది బావా ... నీ కాళ్ళు నాన్నగారు ఏ మొహం పెట్టుకుని కడుగుతారు — అందులో ఆయన చాలా పట్టుదల మనిషి కూడానూ.''

''రాధా'' అతను ఆవేశంగానే అరిచాడు.

''అవును బావా........మనిళ్ల మధ్య ఎప్పుడో మూసుకున్న తలుపులు—మనిద్దరం కలిసి ఈ రోజు తెరవచ్చు..........కానీ వాటి వెనుక ఇప్పటికే రొంపి పేరుకుపోయి వుంది.......మనం ప్రయత్నం చేసినా తలుపులు తెరిచామన్న సంతృప్తి తప్ప ఎవరూ అడుగు కదపడానికి ఇష్టపడరు.........''

''చదువుకుని—నువ్వూ అలా మాట్లాడితే...''

—42 వ పేజీ చూడండి

ఇది కథ కాదు

25— వ పేజీ తరువాయి

"జరుపుకుంటే ఎగిరి గంతెయ్యమంటావా శేషూ............నువ్వు ఫలానా అని మొదటే చెప్పి వుంటే, ఏం జరిగేదో.......నేనేం చేసేదాన్నో."

"అదే ఇప్పుడు చెయ్యకూడదా రాధా"

"ఇప్పు డెలా కుదురుతుంది.:......మీ అన్నయ్య మొగవాడయ్యుండీ, ఆడదానికోసం తల్లి దండ్రుల్ని వదులుకోనప్పుడు—నేను మా వాళ్లందర్నీ కాదని రావడం భావ్యంగా ఉంటుందా బావా......నువ్వే నై వాడి వంటే ఇంకో విధంగా జరుగునేమో" అప్పటికే రాధ కంఠం రుగ్ధ మవుతోంది.

"నీకు హృదయంలేదు"

"ఉంది......కాని ప్రదర్శించుకుందుకు అవకాశం లేదంతే.....నాకూ ప్రేమించిన వాణ్ణి—నీలాంటి వాణ్ణి పెళ్లాడాలనే ఉంటుంది. వ్యక్తిగా శేషుని నేను ఇప్పటికీ ప్రేమిస్తున్నాను.......కాని నేను అమ్మా, నాన్న చాటు రాధనై పోయాను. వాళ్లు తెచ్చిన సంబంధాన్ని చేసుకోవాల్సిన బాధ్యత నా మీద లేదా బావా."

"నువ్వు వ్యర్థ త్యాగం చేస్తున్నావు రాధా...... మా అన్నయ్య సీతాదినకు చేసిన అన్యాయానికి నువ్వు నాశనమై, నేను నాశన మవడం అవివేకం...."

"లేదు.....వాకిట్లో ఓ దీపం అంటూ వెలుగుతూంటే తద్వారా నాలుగు ప్రమిదలు వెలిగించవచ్చు.........ఏ ఆసరా లేకుండా వెలుగు కోసం చీకట్లో మంచుని కేక లెయ్యడం లాంటిది ఈ మన ప్రయత్నం..........అసలే ఇంట్లో ఇప్పటికే అల జడిగా ఉంది........అలాంటప్పుడు వున్న ఆ వెలుతురు కూడా నన్ను మింగెయ్యమంటావా......వద్దు శేషూ.........విధి కొందరికి గారడీ ఆటలు చూపించి యదార్థమని భ్రమింప జేస్తుందిట. ఆ మనుష్యులే గత జన్మలో పాపం చేసుకున్న వాళ్లు...... వాళ్లు మనమే అయ్యుంటాం......"

"రాధా"

"నువ్వేం బాధ పడకు బావా........దేవుడు తప్ప మనకి మనం అన్యాయం చేసుకోలేదు......ఆఖరిసారిగా చెప్తున్నాను. నేను ఇష్టంలేక నిన్ను కాదనడం లేదు .... ఆడదాన్ని మూలంగా — చదువుకున్న మూలగా నిన్ను త్యాగం చేసుకుంటున్నాను....."

"అలా అనకు రాధా........వాళ్లకి మన మీద కక్ష ఉండదు.........వెళ్ళి రిజిష్టర్ మేరేజి చేసుకుందాం. కొంత కాలానికి మనల్ని వాళ్లు తప్పకుండా ఆశీర్వదిస్తారు......"

"ఆ............"

"నిజం రాధా.........మనం అప్పుడు ఆశ్చర్యపోతాం........అంతేగాని అమాయకంగా ఏమిటిది."

రాధ మాట్లాడలేదు.......శేషే మాట్లాడుతూన్నాడు. చాలా సేపు............

* * *

ఏమీ తోచనప్పుడు—తీరికగా ఉన్న సమయాల్లో రాధకు "శేషు" గుర్తుకు వస్తూంటాడు. అమె ఏ విషయమూ భర్త దగ్గర దాచుకోలేదు...... సుధాకరం అటువంటి మనిషి......శేషు సంగతి కూడా భర్తకు చెప్పేటంత, ధైర్యం—చనువూ రాధకు ఇచ్చాడు అతను. అతనికీ తోచనప్పుడు అంటూంటాడు.

"కథల్లో అయితే మీరు పెళ్ళి చేసుకునే వారే" అని.......

"ఇదేం కథ కాదు........కథలో కూడా మా బావ కింత అన్యాయం జరగదేమో......."

"కారణం నువ్వేగా."

"నేనో కాదో దేవుడికి తెలియాలి......మా అన్నయ్య కూడా ఢిల్లీలోనే ఉన్నారుగా—మనం వెడదాం—మనం చెబితే అతను, తప్పకుండా పెళ్ళి చేసుకుంటాడు......"

"ఇంకా నయం—నువ్వే ఓ పెళ్ళి కూతుర్ని తీసుకువెళ్ళి మెడకు కడతా ననలేదు!!"

"మరేం చేద్దాం......అందరి మాటా వినకుండా బ్రహ్మచారిగానే ఉండి పోతూంటే."

"రాధా.......నువ్వు మీ బావను కాదని జీవితంతో రాజీ అవడం ఎంత స్వాభావికంగా ఉందో—అతను బ్రహ్మచారిగా ఉండిపోవడం అంతే స్వభావసిద్ధంగా జరిగింది......నీకు తెలియదేమో—ఆడది జీవితాన్ని బరువు చేసుకోదు.......అందుకే మగవాడు కాదన్నా, తను కాదన్నా—ఎవర్నో ఒకర్ని పెళ్ళి చేసుకున్న స్త్రీలు కన్పిస్తారుకాని, బ్రహ్మచారిణులు కన్పించరు ఈ దేశంలో.

కాని మగవాడు ఎప్పుడూ బ్రతుకులో లోతుగా ప్రయాణం చేస్తాడు.......ఒక్కొక్కసారి ఆ బ్రతుకునే పద్మవ్యూహం చేసుకుంటాడు......అందుకే మీ బావలాంటివాళ్లు బ్రహ్మచారులుగా ఉండిపోవడం సహజంగా జరుగుతూ ఉంటుంది..."

ఇంకా చెప్పాడు సుధాకరం భార్య రాధతో—చెప్తాడు కూడాను. ఓదార్చడం సహజం కనుక—అతని బాధ్యత కూడా కనుక.

★

కాశ్మీర్ బొకె టాల్క్‌తో గంటలుతరబడి సువాసనగా తాజాగావుండండి

అత్యద్భుతమైన, నాణ్యమైన కాశ్మీర్ బొకె కాస్మెటిక్స్ ఒక సౌందర్య టాల్క్....ఒక బేబీ పౌడరు

పూల గుచ్ఛంలోనికి ప్రవేశించినట్టుగా వుంటుంది. కాశ్మీర్ బొకె టాల్క్ చిక్కటి దట్టని. పూలరేకు వంటి మెత్తదనాన్ని అనుభవిస్తే. శోభలు అంతా రానుకొనండి. నవ వసంతపు ఘుమఘుమలతో తొణికిసలాడుతారు

శిశువును సంతోషంగా సౌఖ్యంగా వుంచండి: కాశ్మీర్ బొకె ప్రతియెతర ప్రత్యేక బేబీ పౌడరు వలె మెత్తగా మన్నికంగా వుంటుంది మీ ఇద్దరూ ఉపయోగించగల ఒకే పౌడరు అందుబాటులో వుండటం ఎంత వీలు!

కాశ్మీర్ బొకె

పురుషులు వాంఛించే సువాసనగల టాల్కం పౌడరు!

కాల్గేట్‌వారి ఒక నాణ్యమైన తయారు

CB.G. 20 TEL